

[ובתוספתא גורסים ברייתא זו בשם רבי שמעון: "רבי שמעון אומר, קומץ ולבונה שחסר וכו'" (רש"י). ואם כן קשה מרבי שמעון על רבי שמעון, שכאן הוא אומר שאם עמדה על קורט אחד כשרה?]

ומתריצין: תני בברייתא: קורט לבונה שחסר כל שהוא, פסול.

ואי בעית אימא, כאן — שאמר רבי שמעון שאם חסרה כל שהוא כשרה, בלבונה הבאה עם המנחה, כפי שלומד רבי שמעון לקמן. כאן — שאמר רבי שמעון חסרה כל שהוא פסולה, בלבונה הבאה בפני עצמה. כגון שאמר "הרי עלי לבונה", שצריך להביא קומץ לבונה למזבח [כדתנן לקמן קו ב]. ששם ודאי פסול בחסרון כל שהוא, שהרי אין לימוד להכשיר.

אמר רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן: ג' מחלוקות בדבר:

רבי מאיר, שהוא התנא של המשנה שלנו, האומר חיסר לבונתה פסולה, סבר שצריך קומץ בתחילה⁽¹¹⁾ — שיהא בכלי בשעת קמיצה מלא קומץ לבונה, וקומץ בסוף,

שני לוגין, הואיל והאי לוג חזי ליה, והאי לוג חזי ליה, אימא לא ליפסיל, קא משמע לן שההוספה פוסלת.

ותמהינן: ומנא ליה לרבי אלעזר הא? אולי דווקא שמן של חולין ושל חברתה פוסל?

ואמרינן: אמר רבא: מתניתין קשיתיה. מאי איריא דתני "ריבה שמנה" [שמשמע שהופרש כולה לשמה], ליתני "ריבה לה שמן"? אלא, בהכרח, הא קא משמע לן, דאף על גב דהפריש לה שני לוגין — שהן שמנה של המנחה — פסול.

שנינו במשנתנו: חיסר לבונתה.

תנו רבנן, חסרה הלבונה ועמדה על קורט אחד, פסולה. ואם עמדה על שני קורטין⁽¹⁰⁾, כשרה, דברי רבי יהודה.

רבי שמעון אומר, עמדה על קורט אחד כשרה, פחות מכאן, פסולה.

יא-ב ומקשינן: והתניא, קומץ ולבונה שחסר כל שהוא פסול.

מתקדש.

איש שכל זמן שיש לפניו לבונה חייב ללקט את כולה, ואם ליקט רק חלק והקטירם, לא הותרה המנחה, ואפילו אם אחר כך נאבדו הקורטים האחרים, המנחה פסולה היות שבשעת הליקוט וההקטרה היו עדיין עוד קורטים. ואם כן לדברי החזון איש אין מקום לספיקו של המקדש דוד, וודאי שצריך ללקט כולו. ורק לדעת הגר"ח יש להסתפק מה הדין בפיגל בקורט השלישי והרביעי.

11. בדעת הרמב"ם נחלקו האחרונים, השפת

10. לדעת הרמב"ם שליקוט לבונה נחשב מתיר כמו הקמיצה, הסתפק המקדש דוד לפי מה שפוסקים שרק שתי קורטים מעכבים, האם רק שתי הקורטים הראשונים שליקט נחשבים למתיר, או גם הקורטים האחרים. וספק זה תלוי במחלוקת הגר"ח והחזון איש, שנחלקו מה הדין אם הקטיר רק שני קורטים מהלבונה ואת שאר הלבונה לא הקטיר, דעת הגר"ח שנחשב שהיתה הקטרה והמנחה כשירה. ודעת החזון